

Tiam voĉeto sonis el la ombroj.

“Bonvolu, profesorino MakGongal – ili serĉis min.”

“Sinjorino Granĝer!”

Hermiona finfine sukcesis grimpi surpiede.

“Mi iris por serĉi la trolon, ĉar mi – mi supozis ke mi povas trakti ĝin sole – komprenu, ĉar mi tiom legis pri ili.”

Ron faligis sian vergon. Hermiona Granĝer, mensoganta senrezerve al instruisto?

“Se ili ne estus trovintaj min, mi jam estus morta. Hari puŝis sian vergon en ĝian nazon, kaj Ron batis ĝin senkonscia per ĝia propra klabo. Ili ne havis la tempon por iri kaj alvenigi iun. Ĝi estis finonta min, kiam ili alvenis.”

Hari kaj Ron klopodis sinteni, kvazaŭ ĉi tiu rakonto ne estus novaĵo por ili.

“Nu – tiuokaze...” diris prof. MakGongal, fiksrigardante al ĉiu el ili, “Sinjorino Granĝer, naiva knabino, kiel vi pripensis batali sole kun monta trolo?”

Hermiona mallevis la kapon. Hari estis mirfrapita. Hermiona estus la lasta persono, kiun oni suspektus pri rompo de regulo, sed tie ŝi staris, pretendante ke ŝi faris tion, por savi ilin de puno. Tio verŝajnis kiel Snejp donacanta dolĉaĵojn al la studentoj.

“Sinjorino Granĝer, pro tio Oragrifo perdos kvin poentojn,” diris prof. MakGongal, “Vi ege seniluziigis min. Se vi ne estas iel vundita, vi prefere ekiru al la oragrifa turo. Studentoj plenumas la feston en siaj Domoj.”

Hermiona foriris.

Prof. MakGongal turniĝis al Hari kaj Ron.

“Nu, mi ankoraŭ dirus, ke vi bonŝancis, tamen nur malmultaj unuajaraj povus pritrakti plenkreskintan montan trolon. Vi ambaŭ gajnas por Oragrifo po kvin poentojn. Profesoro Zomburdo informiĝos pri tio. Vi iru.”

Ili hastis el la ĉambro kaj tute ne parolis antaŭ ol ili estis grimpintaj du etaĝojn supren. Krom ĉio cetera, ili trankviliĝis pro tio, ke ili estis malproksime de la trola haladzo.

“Ni rajtis gajni pli ol dek poentojn,” Ron grumbliis.

“Kvin precize, post kiam ŝi subtrahos tiujn de Hermiona.”

“Bonintencas ŝi estis kiam ŝi savis nin de puno,” Ron agnoskis. “Tamen memoru, ke ni *ja* savis ŝin.”

“Eble ŝi ne bezonintus savon, se ni ne ŝlosintus la beston kun ŝi,” Hari memoriĝis al li.

Ili ĵus atingis la portreton de la Dika Damo.

“Porkmuzelo,” ili diris kaj eniris.